

MAGYAR

Tudósító

Szerkesztőség Ferenc-tér 1. Felelős szerkesztő; Markos Gyula v. országgyűlési képviselő. Előfizetési ár 20 korona.

Mondja csak kedves Teddy! Ez az én hűséges jó kutya, csak buta kutya-e vagy becsületes szamár?

Hirtelponyris
II. nyedakosa

Gyászda

„Oroszlánokkal vívtunk hajdanában
És most a tetvek egyenek-e meg?”
Rettentő volna ez a büntetés, hajh!
Ördög, pokolnál is kegyetlenebb.
Pedig már jönnek ám a martalócok,
A szittyá bundába bevetettük,
Sőt itt is vannak a kertek alatt már,
Hogy szinte érzik a lehelletük!

Szerelmes Isten! Hát annyit sülyedtünk?
Mi hitványságunk nagy mértékeül? . . .
Most lázadj, hencegj, hires vörösgárda,
Mikor az ellenség már nyakunkra gyül . . .
Hát le a fegyvert? „Katonát ne lássak”?
Ti kávéházi derék hős fiak!
Ne Ósbudába menjetez tüntetni,
De csehek ellen! Vagy ez nem divat?

Kommunt hirdetni, gyárakba beülni?
Hadügyi tárcát ostromolni meg?
Mikor Pozsonytól kardcsapása nélkül
A drága cseh már Pest alatt liheg?
Hát hol a virtus, az a nagy, dicső száj,
Mely Pesten ur csak, de itt oszti pogány!?
Hát -- ördögadta -- csak a kávéházban
Vagyunk mi szittyák, s hadügyi mokány?

Megverte Isten azt a nemzetet, mely
Vaktában még a senkinek is hisz,
De prófétáit megfeszíti nyomban.
Mihelyt az néki csudaszert nem visz.
Csak jöjj tehát szerb, cseh, oláh, derék had!
Teljesen bátran vethetsz ránk kezét,
Mert ám egészen más egyéb dologra
Törekszik itt ma a szakszervezet.

Kormányra jutni és uj bért emelni,
Sőt nem dolgozni, — ez a szent, nagy cél!
Birtokba venni gyárakat, mely másé!
. . . Az ellenség? Az bagatell! Facér!
Hej, ti Jásziak, Kunfiak, Pogányok!
Nem fáj tinéktek már a magyar föld?
Ha nektek nem is, de nekünk bizony fáj
És ez mibennünk mély, nagy gyászat ölt.

Én is azt mondom: katonát ne lássak!
Kivált ilyen drága katonát,
Mely napi harminc korona zsoldot kap,
De ellenséget ki sohasem lát . . .
Sebaj! Ha csehre most ő nem is támad,
Majd lesz idő még magas Ósbudán,
Hogy gépfegyverrel ezer tiszt a várba
Felvonul majd és ott győzni tud ám!

Markos Gyula.

Jeles vadász

— Végre mégis meglőttem a bes-tiát. Feltétlenül ráismerek a repedt füléről, mert már vagy 5 esztendeje folyton szekiroz a kutya.

Mosl is a buta úgy futott neki a golyónak.

Jó ajánló levél

— Ha én felfogadom Önt, mennyi ideig számíthatok Önre, hogy munkában marad?

— Tessék nyugodt lenni, Mester ur, mert én ugyan ki nem mozdulok. Rendesen a mestereim szoktak megszökni tőlem.

A hiba.

Ami a hozományt illeti arról nyugodt lehet, mert a leányom nem fog Önhöz menni üres kezekkel.

— Ah, de mikor az aranyosnak olyan apró, csepp kis kezei vannak.

Világrekord.

Közhirré tétetik.

Erdélyben a hivatalos nyelv az oláh. Köszönjük szépen. Jól megfogjuk tanulni a leckét, hogy majd annak idején visszaadhassuk, mert legyenek nyugodtak, hogy vissza fogjuk adni. Nem tart ám ez a pünkösdi királyság örökké!

Wilson 14 pontját már teljesen elfelejtették a mi jó szomszédaink. Nagyon kurta memoriájuk van úgy látszik, de majd fogjuk rája figyelmeztetni mi őket!

Az antant szállni Magyarországot, kivéve Pestet.

Hát csak tessék, ha jólesik!

Majd fognak még hanyatt-homlok rohanni haza Prágába is, Bukarestben, meg Belgrádba, mikor az ő bolseviki napjok is felragyog.

Pedig fel fog ragyogni biztosan.

Masszarik ur fölényesen szellemeskedik egy magyar hirlapíró előtt, hogy én elővigyázatos vagyok a magyarokkal szemben! Mert olyan dolgokat, mint a tütok erőszakos magyarosítása, csak nehezen lehet elfelejteni.

(Ejnye azt a száz kts késit! Én idáig nem is tudtam, hogy a jó tótok el vannak már mind magyarosodva, oh bár igaza lenne jó Masszarik urnak. Nem is haragudnék érte. De itt úgy látszik nagyot lóditott Masszarik.) A magyarokkal könnyen megfogjuk érteni egymást, ha a magyarok az ő tartalatlan állam eszméikről lemondanak.

(Ez a tarthatatlan állameszme, melyről nekünk le kell mondani Pozsonytól Kassáig, csak egy-két arasznyi föld a mappán. Nem! Jó Masszarik ur, így nem fogjuk mi egymást megérteni soha.

Gazdasági alapokon lehetséges a közeledés. Ezt Masszark ur úgy érti, hogy a jó magyar föld majd terem a drága cseheknek jó acélos búzát, mit ők az ő csek Dunájukon szépen és nyugodtan haza fognak hordani.

Nagyon a fejébe szállt Masszarik urnak az eddigi cseh dicsőség. Pedig mi meg megse ut köztünk seholl! Hát csak még warta piszli egy kicsit jó Masszarik ur.

Okos beszéd.

- Hallod-e, Zsuzsa!
- No, mia' Pista?
- Mondok, ho' szeretlek!
- Ne bolondozzék kee, ha mondom!
- Hászen nem bolondozok.
- Akkó hát mongyon valami okosabbat.
- Nohát eevöszelek!
- Nohát emmá okosabb beszéd. Nem tudta mingyá így kezdeni?

- Honnan Pista olyan felbokrétázva?
- Wladivosztokbul gyüvök gyalog.
- Csak nem?
- Debion. 30 ezer mértföldnél messzebről.
- És hogyan találtál haza?
- Nappal a napnyugta, éjjel pedig a göncöl szekérrudja után igazodtam, — hát csak úgy!

Lenin ur Budapesten

A bolseviki rubelek vigan gurulnak, ej nini la, hogy utánok kik futnak !

Magyarnak lenni . . .

(Sajó Sándor pályanyertes költeménye,
mely soha sem volt időszerűbb, mint ma)

Magyarnak lenni: tudod mit jelent?
Magasba vágyva, tengni egyre — lent,
Mosolygva, mint a méla őszi táj,
Oly szent gyönyörrel — a mely szinte fáj!
Borongni mindig, mint a nagy hegyek,
Mert egyre gyászlik bennünk valami:
Sokszázados bú, melyet nem lehet
Sem eltítkolni, sem bevallani.
Magányban ülni, ahol kusza árnyak
Bus tündéreként föl-fölsirdogálnak,
S szálaiból afájó képzeletnek
Feketefényű fátylat szövögetnek
És bút és gyászt és sejtést egybeszöve,
Ráteritik a titkos jövendőre . . .
Rabmódra huzni idegen igát,
Álmodva rólad: büszke, messzi cél,
S meg-megpihenve a mult emlékinél,
Kergetni téged: csalfa délibáb! . . .
Csalódni mindig, soha célt nem érve,
S ha szivünkben már apadoz a hit:
Rátakargatni lelkünk száz sebére
Önámitásunk koldusrongyait . . .
Én népem! multba, vagy jövőbe nézz:
Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz! . . .

Magyarnak lenni: tudod mit jelent?
Küzdelmet, fájót, végesvéglelent,
Születni nagynak, bajban büszke hősnek,
De döntő harcra nem elég erősnek;
Ugy teremődni erre a világra,
Hogy mindig vessünk, de mindig hiába;
Hogy, amikor már érik a vetés,
Akkor zugjon rá irtó jégverés . . .
Föjlajzott vággyal, szomjan keseregve
A szabadító Mózeszt várni egyre:
Hogy porrá zuzza azt a szirtfalat,
Mely végzetünknek kövült átkaul
Ránknéz merően, irgalmatlanul,
S utunkat állja zordan, hallgatag . . .

Bágyadtan türni furcsa végzetünk,
Mely sirni készítő tréfát üz velünk
S mert sok bajunkat nincs kin megtoroljuk,
Egymást vádolni, egymást marcangoljuk!
— Majd, fojtott kedvünk hogyha megdagad,
Szilajnak lenni mint a bércpatak,
Nagy bánatoknak hangos lakziján
Nagyot rikoltni: hajrá! huzd cigány!
Háborgó vérrel kesergőn vigadni,
Hogy minekünk hajh! nem tud megvirradni,
Hogy annyi szent hév, annyi őserő,
Megsebzett sasként sirva nyögdelő.
Mért nem röpülhet fönn a tiszta légben,
Munkás szabadság édes gyönyörében. —
Hogy mért teremlett bennünket a végzet
Bús csonkaságnak, fájó töredéknek! . . .
Tombolva inni hegyeink borát,
Keserveinknek izzó mámorát,
S mig vérünkben a tettvágy tüze nyargal,
Fölzugni tompa, lázadó haraggal, —
S mikor már szivünk majdnem megszakad:
Nagy keservünkben,
Bús szégyenünkben
Falhoz vágni az üres poharat . . .
— Én népem! multba vagy jövőbe nézz:
Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz! . . .

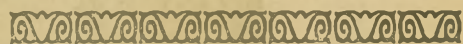
De tul minden bűn, minden szenvedésen,
Önézetünket nem feledve mégsem,
Nagy szivvel, melyben nem apad a hűség,
Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség!
Magyarnak lenni: nagy s szent akarat,
Mely itt reszket a Kárpátok alatt;
Ha küzködön, ha szenvedön, ha sirva:
Viselni sorsunk, a hogy meg van írva:
Lelkünkbe sziva magyar földünk lelkét,
Vérünkbe oltva ősök honszerelmét,
Féltön borulni, minden magyar rögre,
S hozzátapadni örökkön-örökre! . . .

Csak higgadtan.

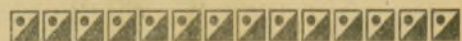
— Angyali nagysád én önt örültem imádom.

Orvos kisasszony No jó, jó, Ha nem előbb tessék csak helyet foglalni, így ni és majd megvizsgáljuk előbb, hogy minő lábon áll az ön idegrendszere.

Hangulat szerint.

— Ki van odakinn?
 — Senki, instálom alássan!
 — Hát te senki vagy? Marha!
 — Igenis Tekintetes uram én Senki Pál vagyok.
 — Vagy ugy? Maga az Pál barátom! Tessék besétálni.

Szerelem.

— Mit nem látnak szemeim és ön még Zürichbe is utánam jött angyali Irén.

Igenis utánad. Gazmber, mert — szeretlek.

Fráter Veredikus köppentyüs röppentyüi.

A dugó olyan. mint a fog kihúzzák.

*

A fog olyan, mint a bagó beteszik.

*

Az orgona olyan, mint az alvó ember szuszok,

*

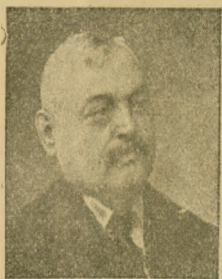
Az olaszok szerbek és ésehek olyanok, mint Esopus békái mindenáron ökörré szeretnék felfujni magukat.

*

Wilson olyan mint a nyitva maradt kis kertajtó befogják csapni de olyan is mint a megsebesült katona félrevezetik.

*

Amerika olyan mint az eljegyzett menyasszony szép hivatás vár rá.

A nőt csak fantáziával lehet megérteni.

—

A nő imádat — férfi — boldogság.

—

Sohse legven annyi adósságod, mint hiteled.

—

Aki magát megbecsüli, azt megbecsülik.

Ki sokat tanácskozik, keveset határoz.

Ha kénytelen vagy magadat felakasztani, gondoskodjál róla, hogy valaki jókor levágjon a kötélről.

Addig mindenki segít, míg nincs bajod.

Okos ember mindenkit meghallgat, de azt teszi, amit akar.

Zord időkben hivatottak helyett hatalmasok uralkodnak,

Fekete József.

A legjobb étel.

Diktum faktum mig sincs csak jobb étel a farsangi fánknál.

— De hogy is nincs.

— Nos?

— Hát a gomba leves után székelgy gulyás, tőpörtüs turós csuszával egy kis rántott harcsa nyomtáikkal.

Szótalány.

Kinyilának, belém néznek
 Még nem látnak, reménykednek
 Ha látják, hogy üres vagyok.
 Sutba vágnak csak úgy ropog.

Mi ez.

Ungvári csendélet

— Szöveg nélkül —

I.

II.

III.

Undorító.

— Osztán Péterváron is vannak bolsevikiek, Jóska?

— Micsa? Csak ott vannak még! Én is vótam ott.

— Hát osztán?

— Mögundorottam tülük, hazaszöktem.

— Osztán mi vót bennük az az undorító?

— Hát az a féktelen szabadság, hogy az ember szó nélkül azt lühet le egy pár rubelér, aki neki tetszett.

Legkisebb baj

— Hallom, hogy kéri a kendtek Viczáját.

— Kéri csakugyan.

— No és.

— Hát egy kis baj van a kréta körül.

— Hát tudják már, hogy a vőlegénevült már Váczon is.

— Avvóna a legkisebb baj, csak ne vona — nazarémus.

Magukra vallottak.

— Nem cigányok kendtek?

— Nem installom alásan csak egy kicsit megfogott bennünket a fist.

— No jó! Ezt is hiszem! De hát szeretik-e kendtek a jó kövér döglött malacot.

— Hun van instaljuk alásan.

— Vagy ugy? Most már látom, hogy milyen fajbéli magyarok kendtek.

Szórejtvény.

—alaton

—alaPár

—iliom

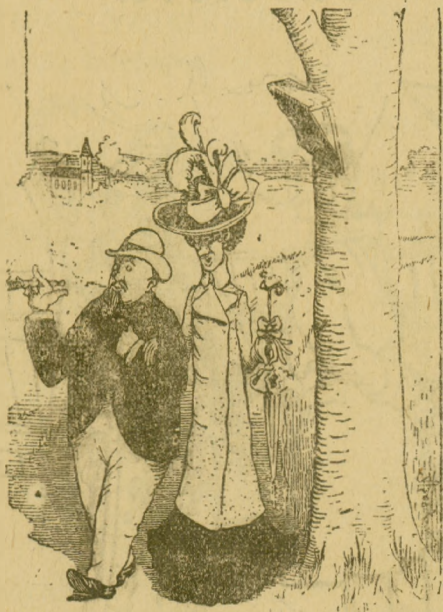
—rany

—eremtő

—rvosság

—ándor

Ember ismerő.

Hiszed-e Dórikám, hogy ezek a kercse ligetiek olyan igazi boldogok, mint ahogy mutatják?

— Szó sincs róla. Sőt: mert ha igazi boldogok volnának, akkor nem mutatnák annyira.

Szövetkezeti

- De jó füstje van a pipádnak, Pali!
- Meghiszem azt! Szövetkezeti dohánvt szilok.
- Hon vettétek
- Hát a nagytrafikban
- Aztán van még?
- Akkó még vól.
- Mi hát akkor benne a szövetkezeti?
- A hovvan!

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos MARKOS GYULA volt orsz. gyűlési képviselő.

HA ŐSZÜL A HAJÁ
 Készítette: **STELLA-VIZET**
 HAJNOK ÉS HAJ KEZELÉSI-ESZKÖZ ADVA VESZEL.
 Készítette: **ZOLTÁN BÉLA**
 2 lit. üvege. Budapest, V. Erzsébet-utca 13. szám. 2 lit. üvege.

HUNYADI MÁTYÁS
 HENTES ÉS MESZÁROS, BUDAPESTEN
 VIII., ÓRIÁS-UTCZA 30. (Saját ház.)
 TELEFON: József 3-91. TELEFON: József 3-91.

KOLBÁSZÁRU-ÉS SZALÁMI-GYÁR,
 BAROMFI- ÉS VAD-KERESKEDÉS

Magyar Köztisztviselők és All. Alkalmazottak Takarékpénztára
 részvénytársaság

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésére
 Előlegek értékpapirokra.
 Családi házak és telepek létesítése.

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.
 — Telefon 153-44. szám —
 Alaptőke 2.000.000 kor.

Kölcsönök lakbérletítés ellenében.
 Külföldi pénznemek vétel és eladása.
 Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

COGNAC
KEGLEVICH
 GRÓF KEGLEVICH ISTVÁN UTÓDAI BUDAFOK

HITEL
SZÖVETKEZETEKNEL

Fillérből lesz a korona, s koronából gyűlik egybe a vagyunk! Így gyűjtött össze majdnem 200 millió koronát az a 700.000 tag, ki az Országos Központi Hitelszövetkezethez közel 2500 hitelszövetkezetébe tömörült. Helyezzük el takarékbetevőteinket a

hol azok legelőnyösebben kama- toznak és legbiztosabb helyen vannak. Az Orsz. Közp. Hitelszövetkezethez óvadékképes és adómentes kötvényei tőkefelte- tetésre legalkalmasabb értékpap- irok. Felvilágosításért forduljon a hitelszövetkezethez vagy az 1898: törvénycikk alapján alakult Országos Központi Hitel- tetszövetkezethez Budapest, VIII. kerület, Baross-utca 13. szám.

ZELINKA
kardgyár

Telefon: 16007-8-91.

a leghíresebb hadsereg, a magy. kir. honvédség és a magy. kir. csendőrség szerződéses szállítója

Alapítva 1874.

Budapest, IX., János ut 58.